

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 2 ust. 5 i 6 oraz zdania wprowadzającego art. 2 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2016/1036 poprzez podwójne uwzględnienie niektórych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w związku z ze sprzedażą krajową Isdemir za pośrednictwem Erdemir.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 2 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/1036 oraz art. 2.2.2 porozumienia antydumpingowego WTO poprzez wykluczenie z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zysków i strat z tytułu różnic kursowych.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2021 r. – Çolakoğlu Metalurji i Çolakoğlu Diş Ticaret / Komisja

(Sprawa T-630/21)

(2021/C 471/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Çolakoğlu Metalurji AŞ (Stambuł, Turcja), Çolakoğlu Diş Ticaret AŞ (Stambuł) (przedstawiciele: J. Cornelis i F. Graafsma, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1100 z dnia 5 lipca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. 2021 L 238, s. 32); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (¹) z uwagi na dokonanie dostosowania ceny eksportowej z tytułu (zakładanej) prowizji, a w szczególności,
 - naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia (UE) 2016/1036 w zakresie w jakim dostosowanie z tytułu prowizji wykracza poza prowizję rzeczywiście zapłaconą Çolakoğlu Diş Ticaret AŞ;
 - naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia (UE) 2016/1036 w zakresie w jakim Çolakoğlu Diş Ticaret AŞ nie otrzymuje marży handlowej; oraz
 - oczywistego błęd w ocenie w zakresie w jakim Çolakoğlu Diş Ticaret AŞ została uznana za przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji i w rezultacie naruszenia art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia 2016/1036.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/1036 z uwagi na wymóg uiszczenia ceł przywozowych w celu zaakceptowania dostosowania z tytułu zwrotu ceł.
3. Zarzut trzeci dotyczy oczywistego błęd w ocenie w związku z odmową przeprowadzenia kwartalnego obliczenia marginesu dumping i w związku z tym naruszenia zdania wprowadzającego art. 2 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2016/1036.

4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia (UE) 2016/1036 z uwagi na odmowę przeprowadzenia dostosowania w oparciu o zyski i straty z tytułu zabezpieczenia.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2021 r. – Agreiter i in. / Komisja

(Sprawa T-632/21)

(2021/C 471/86)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Karin Agreiter (Meran, Włochy) i 33 dalszych skarżących (przedstawiciel: adwokat R. Holzeisen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wykonawczej wraz z późniejszymi uzupełnieniami i zmianami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga na decyzję wykonawczą Komisji Europejskiej C(2021) 94 (final) z dnia 23 lipca 2021 r. w sprawie zmiany wydanego decyzją C(2021) 94 (final) warunkowego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Spikevax – Szczepionka mRNA przeciw COVID-19 (ze zmodyfikowanymi nukleozydami)” opiera się na następujących zarzutach.

1. Zarzut pierwszy: zaskarżona decyzja wykonawcza narusza art. 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 507/2006 (¹). Z tego tylko powodu, że u dzieci ryzyko zakażenia SARS-CoV-2 jest zerowe, nie można mówić o pozytywnym stosunku ryzyka do korzyści dla zdrowych dzieci. Stosowanie przedmiotowej substancji eksperymentalnej, która jest oparta na inżynierii genetycznej, jest zatem rażąco nielegalne w świetle prawa UE. Zastosowanie omawianej eksperymentalnej substancji opartej na inżynierii genetycznej jest zatem rażąco niezgodne z prawem Unii. Ponadto WHO i Unia Europejska nie potwierdziły należycie zaistnienia sytuacji kryzysowej w rozumieniu zagrożenia dla zdrowia publicznego.
2. Zarzut drugi: zaskarżona decyzja narusza art. 4 rozporządzenia (WE) nr 507/2006 ze względu na:
 - brak pozytywnej równowagi ryzyko – korzyść w rozumieniu art. 1 pkt 28a) dyrektywy 2001/83/WE (²);
 - niespełnienie wymogu określonego w art. 4 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 507/2001 ze względu na to, że wnioskodawca prawdopodobnie nie jest w stanie dostarczyć wyczerpujących danych klinicznych;
 - niespełnienie wymogu określonego w art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 507/2006, jako że nie istnieją niezaspokojone potrzeby medyczne, które mogłyby zostać spełnione dzięki dopuszczonemu produktowi leczniczemu;
 - niespełnienie wymogu określonego w art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 507/2006.
3. Zarzut trzeci: naruszenie rozporządzenia (WE) nr 1394/2007 (³), dyrektywy 2001/83/WE i rozporządzenia (WE) nr 726/2004 (⁴). Zaskarżona decyzja wykonawcza narusza między innymi przepisy prawa Unii dotyczące zezwolenia na dopuszczenie do obrotu „produktów leczniczych terapii zaawansowanej” oraz prawidłowego oznaczenia właściwości produktu i prawidłowej ulotki dołączanej do opakowania. Skarżąca podnosi również, że zaskarżona decyzja wykonawcza jest dotknięta przekroczeniem uprawnień dyskrecjonalnych przez Komisję w zakresie naruszenia przepisów o ochronie dzieci w badaniach klinicznych.